

Versei közlésével köszöntjük Lévai Aliz Máriát, a KVIIT legfiatalabb tagját. 2002-ben született a beregvidéki Bótrágyon, ahol jelenleg is él, és a bereg-szászi II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola magyar szakos hallgatója. Verseivel az Előretolt Helyőrségben is szerepelt már.

LÉVAI ALIZ MÁRIA

ABORTÁLÁS

*Anyám tudta nélkül szült volna ikreket.
Köldökszinórból kötött hurkot
nyakam köré a domináns fél,
a félelem. Elsőszülöttként túlnőtt rajtam,
halva születtem. Anyám tudta nélkül
szült volna ikreket. Most csak az újszülött
félelmet nevelheti fel. Azt, aminek a méhében
meg kellett volna hálnia.*

MÚLTIDŐ

*Városvégi lámpafények járnak keringőt sápadt
bőrömön,
te úgy menekülsz, mint egy szarvas a sötétben
felvillanó fénytől.
Vad és vadász kergetik egymást.
Ködös villanás, becsukod a szemed. Itt hagysz,
mondasz még utoljára valamit, amit magammal
hozhatok,
hogy vigasztaljam a hiányod,
de hiába próbálom lemosni a paralízist.
Most az egyszer ragaszkodnék olyan múltidőhöz,
amely csak azért nem ellenkezik,
mert kőbe lett vésve.*

EGYSZER HASZNÁLATOS

*Fogtömésbe ragadnak a fontos szavak,
te utálod az összes fogkrém ízét.
Az érzelmeket túl könnyű kimondani,
olyan lett a szeretlek,
mint egy nejlonba csomagolt szív –
egyszerhasználatos.*

REJTEGETNIVALÓ

*Minden kedden, pánikroham után,
az ablak melletti asztalnál ülve
nézem kiosonó árnyékod.
Hogy megnyugtassam magam,
egy dobozzal elszívok
apám eldugott cigarettájából.
Gerincem ívben megfeszül,
alig kapok levegőt.
Harapni lehet a füstöt.
Anya reggelente nem érti, ki hagyja
bekapcsolva a páraelszívót.*

Nem tudok több köhögést visszatartani.